

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

05 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Țurcan Anatolie, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Chiosa Serghei Xxxx, născut la xxxxx, originar din r-nul xxxx, s. xxxxx și domiciliat în mun. xxxx, str. xxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 19.02.2015 – 08.07.2016 (prima instanță);
2. 02.08.2016 – 23.02.2017 (instanța de apel);
3. 25.05.2017 – 04.07.2017 (instanța de recurs ordinar);
4. 09.08.2017 – 22.12.2017 (instanța de apel);
5. 20.02.2018 – 05.06.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 08 iulie 2016, Chiosa Serghei a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În privința corpurilor delictive, zece bancnote cu nominalul de 50 euro, trei bancnote cu nominalul de 20 euro, trei bancnote cu nominalul de 10 euro, două bancnote cu nominalul de 5 euro, anexate la materialele cauzei a fost dispus să fie confiscate în contul statului, iar 3 CD-uri anexate la dosar, s-a dispus să fie păstrate la dosar.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Chiosa Serghei este învinuit că, exercitând profesia de avocat în baza licenței nr. 1180 din 13.07.2006, reprezentând interesele lui Eșanu Constantin, susținând că are influență asupra judecătorilor și procurorilor din sectorul Rîșcani, mun. Chișinău în vederea stabilirii Penitenciarului nr. 10 în calitate de loc al executării pedepsei ultimului, a pretins de la Eșanu Victoria mijloace bănești în sumă de 1100 Euro,

dintre care a primit mijloace bănești în sumă de 900 Euro, prin ce a comis trafic de influență în următoarele circumstanțe:

La 21.11.2014, Chiosa Serghei aflându-se pe str. Varnița, mun. Chișinău, s-a întâlnit cu Eșanu Victoria, de la care în vederea camuflării acțiunilor sale criminale a pretins suma de 300 Euro în vederea prestării serviciilor juridice, fără a încheia careva acte confirmative în acest sens și a pretins suplimentar suma de 600 Euro, pe care urma să-i transmită judecătorului în vederea obținerii unei hotărâri prin care să fie stabilit Penitenciarul nr. 10 ca loc al executării pedepsei lui Eșanu Constantin și pentru procuror în vederea neatacării acesteia la Curtea de Apel.

La 27.11.2014, Chiosa Serghei în continuarea intențiilor sale criminale îndreptate spre primirea mijloacelor bănești, aflându-se în sediul Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău i-a comunicat lui Eșanu Victoria că deja s-a înțeles cu judecătorul, cât și cu procurorul și urmează să le transmită banii anterior conveniți și totodată, Chiosa Serghei la 27.12.2014, aflându-se în parcare din apropierea Centrului Comercial „Grand Hall” de pe bd. D. Cantemir, mun. Chișinău, a pretins repetat mijloace bănești în cuantum de 800 Euro, afirmând că deja s-a realizat influența promisă, din care a primit 600 Euro.

Prima instanță a indicat că Chiosa Serghei a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, adică de faptul că a pretins și a primit bani, pentru sine, susținând că are influență asupra unei persoane publice sau cu funcție de demnitate publică pentru a îndeplini o acțiune ce intră în exercitarea atribuțiilor acestora, urmate de obținerea rezultatului urmărit.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Chiosa Serghei să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, la amendă în mărime de 4000 unități convenționale și privarea de dreptul de a ocupa funcția de avocat pe o perioadă de 5 ani.

În motivarea cererii de apel, procurorul a invocat că:

- martorul Eșanu Victoria a confirmat faptul pretinderii de a avea influență asupra unei persoane publice comise de învinuit, chiar dacă atitudinea ei personală față de cele întâmplate era că a fost înșelată de învinuit, însă componenta prevăzută de art. 326 Cod penal, se consideră consumată din momentul pretinderii de a avea influență chiar dacă această influență nu a fost realizată;

- martorul a confirmat că încheierea contractului urma să aibă loc după transmiterea banilor, unde urma să fie introdusă o sumă de bani mult mai mică, deoarece contractul de asistență juridică nu reprezintă decât camuflarea relațiilor criminale pe segmentul primirii mijloacelor bănești;

- martorul Eșanu Petru și-a susținut declarațiile date la urmărirea penală și confirmă pe deplin anume faptul pretinderii de a avea influență asupra unei persoane publice și la fel a confirmat faptul transmiterii mijloacelor bănești și a sumei de bani care era constant majorată de învinuit;

- martorul Ciobanu Petru la fel și-a confirmat declarațiile date la urmărirea penală, însă nu a putut explica relația acestuia cu Chiosa Serghei în partea ce ține de garantarea achitării mijloacelor financiare de Eșanu Victoria, nu a fost clară apariția acestei obligațiuni și natura acesteia, fapt care lasă loc de interpretări precum că acesta cunoștea că mijloacele bănești urmau a fi utilizate pentru comiterea unei infracțiuni;

- apărarea pe tot parcursul procesului a încercat să sensibilizeze instanța asupra a două arii de conflict că învinuitul a acționat în bază de contract și a fost doar un rol bine jucat în vederea convingerii clientului să achite mijloacele bănești, însă nu a realizat careva influențe asupra persoanelor publice;

- ipoteza dată trebuie apreciată critic de către instanță din următoarele considerente: aceasta a fost poziția învinuitului la faza de urmărire penală, care ulterior a renunțat la declarațiile date organului de urmărire penală, la fel, martorul Eșanu Victoria a dat declarații precum că pretinderea de a avea influență, acesta a comis-o încă de la prima întâlnire când încă nu a fost semnat un contract de asistență juridică, contractul de asistență juridică a fost unul fictiv cu scopul camuflării momentului primirii banilor și a scopului real de utilizare a mijloacelor bănești, fapt care confirmă că suma a fost diminuată și au fost efectuate diferite înscrisuri cu creionul, care ulterior urmau a fi fost modificate după bunul plac a învinuitului;

- a doua modalitate de convingere a instanței reprezintă tentativa de convingere că totul a reprezentat o provocare și învinuitul a fost manipulat să comită infracțiunea, dar această versiune nu este verosimilă din următoarele considerente: declarantul nu este angajat al CNA, la baza învinuirii și a probelor acuzării nu au fost puse careva probe obținute în afara urmăririi penale sau obținute și prezentate doar de declarant, învinuitul nu a fost influențat printr-o ofertă ce nu putea fi refuzată, adică nu i-au fost oferită un milion de dolari pentru a realiza ceva, el singur a numit prețul și singur a explicat modalitatea de cheltuire a banilor prin împărțirea acestora persoanelor publice. Nu au fost create sau simulate careva condiții sau factori care l-ar fi determinat pe învinuit să comită o infracțiune, în momentul pornirii urmăririi penale învinuitul deja pretinsese că poate influența persoanele publice, organul de urmărire penală doar a documentat cazul;

- interceptarea comunicărilor fiind autorizată de judecătorul de instrucție, ulterior legalizată, nu a fost contestată la Curtea de Apel Chișinău și deci legalitatea obținerii acestora nu poate fi supusă cărorva dubii, din care rezultă incontestabil că Chiosa Serghei a pretins că are influență asupra persoanelor publice, a descris întreg mecanismul și modul în care acesta a realizat acea influență. Acesta clar și fără careva camuflări a comunicat că a oferit mijloace bănești persoanelor publice pentru ca acestea să emită o hotărâre pozitivă pe caz;

- în cauza penală de acuzare a lui Chiosa Serghei nu au fost utilizați ofițeri sub acoperire și nici agenți ai acestora. În cadrul urmăririi penale de către procuror

nu au fost autorizate măsuri speciale de investigație cu utilizarea investigatorilor sub acoperire. Mai mult, participarea benevolă și necondiționată a martorului Eșanu Victoria la efectuarea măsurii speciale de investigații orientate spre fixarea și documentarea acțiunilor inculpatului, a fost confirmată de martor în fața instanței. O astfel de încălcare nu a avut loc, de aceea această participare nu poate fi considerată ca activitate sub acoperire;

- apărarea nu a prezentat nici un argument plauzibil că contestarea temeiniciei acestei încheieri nu ar fi avut nici un efect. Pretinderea banilor de către inculpat a avut loc anterior implicării autorităților oficiale ale statului în investigarea cazului dat, adică anterior pornirii procesului penal. Apărarea a avut acces la toate materialele cauzei, la toate probele administrate atât la faza de urmărire penală cât și la faza de examinare în instanța de judecată. Mai mult, apărarea a dispus de toate informațiile pertinente pentru a-și pregăti o poziție legală, iar acuzarea nu a intenționat de a ascunde probe și de a nu le prezenta apărării și instanței de judecată;

- potrivit textului sentinței este evident că instanța de judecată apreciază selectiv evenimentele relatate în cadrul audierii martorului Eșanu Victoria, aceasta abil scoate în evidență contradicțiile referitor la sumele solicitate (cu toate că cu lux de amănunte s-a demonstrat că anume Chiosa Serghei modifica cuantumul sumei - fapt care creează aparent starea de confuzie), însă absolut nefondat judecătorul în sentință nu dă apreciere anume faptului că au fost solicitate mijloace bănești pentru influențarea persoanelor publice;

- în continuarea examinării tendențioase judecătorul nu dă o apreciere obiectivă interceptărilor convorbirilor, ci doar caută să găsească careva confuzii mereu contrapunându-le cu audierea martorului Eșanu Victoria, fără a ține cont de faptul că din momentul comiterii infracțiunii a trecut o perioadă destul de mare de timp, de emoțiile persoanei care se confruntă cu o situație inedită ce profund afectează emoțional.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat, și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității, raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, corect a stabilit că învinuirea înaintată lui Chiosa Serghei, în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, nu și-a găsit confirmare, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Din probele administrate la cauza penală, instanța de apel a constatat că între avocatul Chiosa Serghei și martorul Eșanu Victoria a fost încheiat un contract de asistență juridică cu nr. 21 din 24 noiembrie 2014, prin care se confirmă că Cabinetul avocatului „Serghei Chiosa” în persoana avocatului Chiosa Serghei se

obligă să reprezinte interesele beneficiarului Eșanu Victoria în raporturile juridice cu terțe persoane, în instanțele de judecată, organele de drept, autoritățile de stat, private și obștești, iar beneficiarul se obligă să achite serviciile prestate. Suma onorariului pentru prestarea serviciilor prevăzute de prezentul contract constituie 300 Euro.

Argumentele acuzatorului de stat referitor la faptul că martorul Eșanu Victoria a indicat, că încheierea contractului urma să aibă loc după transmiterea banilor, unde urma să fie introdusă o sumă de bani mult mai mică, deoarece contractul de asistență juridică nu reprezintă decât camuflarea relațiilor criminale pe segmentul primirii mijloacelor bănești, instanța de apel le-a apreciat critic, or, la materialele cauzei penale a fost anexat contractul de asistență juridică cu nr. 21 din 24 noiembrie 2014, în care au fost inserate clauzele contractuale și prețul serviciilor acordate de avocatul Chiosa Serghei, respectiv, declarațiile martorului Eșanu Victoria au o tentă declarativă, nefiind întemeiate pe careva probe.

Astfel, instanța de apel a reținut declarațiile inculpatului Chiosa Serghei, care a indicat că s-a înțeles cu martorul Eșanu Victoria despre suma onorariului în mărime de 600 Euro, ce la moment era echivalentul sumei de 11350 lei, ultima acceptând condițiile acordării asistenței juridice. Suma de 11350 lei în contractul de acordare a asistenței juridice a indicat-o în contractul nr. 21 din 24.11.2014 cu creionul datorită faptului că martorul Eșanu Victoria care a solicitat acordarea asistenței juridice pentru Eșanu Constantin nu a achitat-o la momentul întocmirii contractului, urmând ca această sumă să fie achitată mai târziu.

Instanța de apel a precizat că, înscrierea cu creionul a sumei de 11 350 lei în contractul de acordare a asistenței juridice nr. 21 din 24.11.2014 dovedește scopul urmărit de către Chiosa Serghei de a primi onorariul respectiv pentru serviciile de asistență juridică prestate la examinarea cauzei în privința condamnatului Eșanu Constantin, fapt care se confirmă prin extrasul din registrul de înregistrare a contractelor pentru acordarea asistenței juridice pe anul 2014 a Biroului Asociat de Avocați „Serghei Chiosa”, conform căruia la 16.06.2014 sub nr. 10 a fost încheiat contractul de acordare a asistenței juridice cu Doboș S., complicele lui Eșanu C. întru soluționarea aceluiași demers privind menținerea în Penitenciarul nr. 10, având același onorariu de 600 Euro.

Instanța de apel a constatat prezența divergențelor în declarațiile martorului Eșanu Victoria, de la faza urmăririi penale și în prima instanță, informațiile din conținutul descifrărilor apelurilor telefonice și întrebările provocatoare și insistente ale martorului Eșanu Victoria reprezintă organizarea flagrantului din 27.11.2014, care constituie o acțiune de provocare din partea martorului respectiv, cu implicarea activă și directă a organelor de drept, inculpatul considerând că suma de bani oferită de Eșanu Victoria constituie onorariul său și nu sumă de bani pe care ar fi pretinsă și primită pentru a influența persoane publice sau cu funcție de

demnitate publică pentru a îndeplini o acțiune ce intră în exercitarea atribuțiilor acestora, urmate de obținerea rezultatului urmărit.

Totodată, instanța de apel a menționat că, învinuirea incriminată inculpatului se combate și prin declarațiile martorului Pleșca Sergiu, care a indicat că înainte de ședința de judecată din cadrul Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău, la 27.11.2014 l-a întrebat pe inculpat despre eventuala decizie pe care o va lua instanța de judecată, la ce a primit un răspuns de la inculpat că, ultimul se bazează pe experiența sa, despre decizia pe care o va lua instanța.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorului Eșanu Pavel, considerând că aceste declarații nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea faptei prejudiciabile incriminată, deoarece acesta nu a participat la vreo întâlnire avută între inculpat și Eșanu Victoria, declarațiile acestuia au fost rezultatul celor comunicate de către soția sa Eșanu Victora, dânsul nu a văzut transmiterea banilor în sumă de 300 Euro sau după cum a fost declarat în prima instanță, suma de 4000 lei.

Instanța de apel apreciind probele administrate la cauza penală, a stabilit că acțiunile inculpatului Chiosa Serghei de până la ședința de judecată din 27.11.2014 pe marginea examinării demersului ce se referă la Eșanu Constantin, precum și cele de până la ședința de judecată din 12.12.2014, când a fost adoptată încheierea în privința condamnatului Eșanu Constantin de către Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău nu cad sub incidența art. 326 alin. (2), lit. d) Cod penal, ori a altei norme penale.

În acțiunile inculpatului nu s-a constatat elementul de „pretindere” din partea acestuia, deoarece din plângerea martorului Eșanu Victoria și din procesul-verbal de audiere a martorului rezultă că la prima întâlnire avută cu Chiosa Serghei, precum și după ce i-a transmis suma de 300 Euro pentru serviciile juridice, în discuțiile cu inculpatul, ultimul i-a spus martorului că pentru ca judecătorul să emită o hotărâre adecvată și pentru ca procurorul să nu conteste hotărârea instanței de judecată este necesară suma de 600 Euro, însă în cadrul ședinței de judecată martorul Eșanu Victoria a declarat că la prima întâlnire cu inculpatul Chiosa Serghei s-a înțeles cu acesta despre suma contractului pentru acordarea asistenței juridice de 300 Euro și achitarea de către martor a sumei de 5000 lei, fără a avea careva discuții suplimentare în vederea pretinderii din partea inculpatului a banilor pentru a influența procurorul și judecătorul.

Colegiul penal a menționat că, fapta prejudiciabilă prevăzută de art. 326 Cod penal, trebuie să fie realizată până la adoptarea deciziei de către factorii de decizie, însă din materialele cauzei și anume, declarațiile martorului Eșanu Victoria rezultă că inculpatul a început să pretindă sumele de 600 și 800 Euro după adoptarea încheierii din 16.12.2014, începând cu expedierea mesajului telefonic de către inculpat, ceea ce a determinat-o pe Eșanu Victoria să se adreseze cu plângere organelor respective.

Tot în acest context, instanța de apel a reținut concluziile primei instanțe care au evidențiat că relațiile care rezultă din înțelegerea pe care a avut-o martorul Eșanu Victoria cu inculpatul Chiosa Serghei pe marginea soluționării problemei ce ține de condamnatul Eșanu Constantin, ar putea fi afectate de o iluzie a martorului precum că inculpatul ar putea într-un fel sau altul să influențeze judecătorul și procurorul pentru obținerea unei hotărâri favorabile, însă această acțiune din partea inculpatului trebuie să fie certă, precisă și să nu fie afectată de vreo presupunere din partea martorului Eșanu Victoria, or, martorul făcând declarații în ședința de judecată era afectată de sentimentul că inculpatul a înșelat-o când a solicitat sumele de 600 și 800 Euro, însă acest lucru în nici un fel nu probează cert că o careva acțiune în acest sens din partea lui Chiosa Serghei a avut loc.

În continuare, instanța de apel a reținut că pe durata procesului penal Chiosa Serghei a susținut că martorul Eșanu Victoria l-a provocat în discuțiile care au avut loc între ei și însăși realizarea flagrantului a fost o provocare din partea organelor de drept.

Instanța de apel a conchis că în speță sunt întrunite toate trei condiții pentru a fi recunoscută instigarea și provocarea infracțiunii.

În acest context, instanța de apel a reținut din declarațiile inculpatului Chiosa Serghei obținute în urma interceptării convorbirilor cu martorul Eșanu Victoria din 24.12.2014, că Chiosa Serghei pretinde achitarea plăților și indicarea sumei totale în contractul de acordare a asistenței juridice, pe când martorul Eșanu Victoria menționează despre indicarea doar a sumei de 300 Euro în contract pe motiv că va avea probleme cu rudele care au trimis banii, astfel încât să fie motivată achitarea sumelor transmise de către rudele condamnatului Eșanu Constantin martorului Eșanu Victoria în scopul rezolvării problemei menținerii în Penitenciarul nr. 10.

Din interceptarea convorbirilor telefonice din 27.12.2014 dintre Chiosa Serghei și martorul Eșanu Victoria, instanța de apel a conchis că, inculpatul solicită martorului semnarea contractului de asistență juridică cu indicarea întregii sume transmise inculpatului, iar martorul Eșanu Victoria a insistat să fie indicată în contract suma de 300 Euro.

Tot din conținutul acestor interceptări rezultă că martorul Eșanu Victoria l-a provocat de mai multe ori cu întrebări despre mărirea sumei de la 600 la 800 Euro și cui urmează să-i fie transmisă, în special martorul l-a întrebat pe inculpat „ce s-a scumpit?” și astfel, instanța de apel a apreciat că primirea de către inculpatul Chiosa Serghei a banilor de 600 Euro la 27.12.2014 de la martorul Eșanu Victoria, nu era pentru transmiterea acestor bani procurorului sau judecătorului, adică pentru comiterea traficului de influență, dar pentru acoperirea contractului de acordare a asistenței juridice.

Instanța de apel a apreciat că acțiunile martorului Eșanu Victoria privind depunerea plângerii (denunțului) puteau fi ghidate de nedorința acesteia de a îndeplini obligațiunile ce rezultă din contractul de acordare a asistenței juridice, or,

martorul este persoana care direct era cointerесată în neachitarea plăților convenite cu inculpatul, după ce a obținut rezultatul pretins în urma adoptării încheierii din 16.12.2014.

Cu referire la argumentele acuzatorului de stat precum că nu au fost utilizați ofițeri sub acoperire și nici agenți ai acestora, iar participarea martorului Eșanu Victoria nu poate fi considerată ca activitate sub acoperire, instanța de apel le-a considerat ca fiind nefondate, or, martorul Eșanu Victoria fiind o persoană privată a acționat sub supravegherea agentului statului, iar acțiunile cad sub incidența prevederilor art. 30 alin. (6) din Legea nr. 59 din 29.03.2012 privind activitatea specială de investigații, potrivit cărora, investigatorului sub acoperire i se interzice să provoace comiterea infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a specificat că, proba obținută de către organul de urmărire penală prin acțiunile întreprinse de către martorul Eșanu Victoria din 27.12.2014 (înregistrarea convorbirilor între martorul Eșanu Victoria și inculpatul Chiosa Serghei), anume provocarea martorului ca inculpatul să declare că are influență asupra procurorului și judecătorului a fost obținută cu încălcarea normelor de procedură penală.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului s-a invocat că:

- este eronată constatarea instanțelor de judecată, care justifică acțiunile inculpatului prin faptul că sumele pretinse au fost un onorariu pe care Eșanu Victoria, conform clauzelor contractului nr. 21 din 24 noiembrie 2014, refuza să le acorde lui Chiosa Serghei pentru serviciile prestate, or, din suportul probatoriu care a fost supus unei cercetări minuțioase în ambele instanțe de judecată s-a constatat că, Chiosa Serghei, în vederea camuflării acțiunilor sale criminale a pretins suma de 300 euro, fără a încheia careva acte confirmative în acest sens, iar apoi a pretins suplimentar suma de 600 euro pe care urma să-i transmită judecătorului în vederea obținerii unei hotărâri prin care să fie stabilit Penitenciarul nr. 10 locul executării pedepsei lui Eșanu Constantin și pentru procuror în vederea neatacării acestei încheieri la Curtea de Apel;

- încheierea contractului nr. 21 din 24 noiembrie 2014, nu reprezintă alt ceva decât camuflarea relațiilor criminale pe segmentul primirii mijloacelor bănești, or, acest contract la care face referire instanța de apel, nu îndeplinește toate exigențele prevăzute de lege atât timp cât nu este indicat concret onorariul, mai mult, la materialele cauzei penale se constată prezența și a altui contract nr. 25 (f.d. 75-80, vol. I), iar prin contrapunerea acestor contracte se constată că ele conțin date diferite privind cuantumul onorariului, beneficiarul serviciilor prestate și fiind audiat în calitate de bănuț, Chiosa Serghei nu a putut explica necesitatea

perfectării a 2 contracte, suma diferită a onorariului specificat în acestea, inclusiv și faptul că, de facto contractul nr. 21 din 24 noiembrie 2014, a fost încheiat deja după pronunțarea încheierii din 12.12.2014, adică pe data de 27.12.2014;

- o altă eroare gravă de fapt sunt circumstanțele reținute de către instanța de apel în pct. 5.5 al deciziei, în care instanța constată că conform contractului nr. 21 din 24 noiembrie 2014, onorariul lui Chiosa Serghei constituia 300 Euro, pe când făcând referire la declarațiile inculpatului Chiosa Serghei indică contrariul, specificând că quantumul onorariului este de 600 Euro, ce la moment era echivalentul sumei de 11350 lei, iar Eșanu Victoria acceptând condițiile acordării asistenței juridice, în contractul de acordare a asistenței juridice a indicat-o cu creionul. Mai mult, însăși inculpatul a susținut în cadrul audierii că, Eșanu Victoria nu a achitat onorariul la momentul întocmirii contractului, urmând ca această sumă să fie achitată mai târziu, totodată rubrica „beneficiar” din contract nefiind completată datorită faptului că contractul urma să fie semnat nemijlocit de către Eșanu Constantin și prin urmare, instanța de apel a denaturat faptele constatate, acestea fiind într-o contradicție evidentă cu probele administrate;

- instanța de apel eronat a pus la îndoială credibilitatea martorului Eșanu Victoria, în acest sens invocând prezența divergențelor declarațiilor prezentate la faza urmăririi penale și în prima instanță, or, aceasta a confirmat faptul că Chiosa Serghei a pretins de la dânsa direct mijloacele bănești, susținând faptul că are influență și și-a realizat acea influență asupra judecătorului și procurorului din sect. Rîșcani;

- o altă abordare greșită a instanțelor de judecată, reprezintă tentativa de convingere, că totul a constituit o provocare și inculpatul a fost manipulat să comită infracțiunea, or, ambele instanțe urmau să evalueze dacă acțiunile așa zisului provocator au avut efectul provocării și dacă infracțiunea putea fi comisă fără intervenția provocatorului, iar participarea benevolă și necondiționată a martorului Eșanu Victoria la efectuarea măsurii speciale de investigații orientate spre fixarea și documentarea acțiunilor inculpatului a fost confirmată de martor în fața primei instanțe și această participare nu poate fi considerată ca activitate sub acoperire;

- la adoptarea deciziei instanța de apel a repetat eroarea de drept admisă de către prima instanță și nu a dat apreciere justă probelor prezentate de acuzare.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2017, a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia instanței de apel din 23 februarie 2017 și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a conchis că soluția instanței de apel privind menținerea achitării inculpatului pe art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal este prematură și afectată de eroarea de drept prescrisă în pct. 6) alin. (1) din art. 427 Cod de procedură penală și anume că hotărârea atacată nu cuprinde

motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii.

De asemenea, s-a reținut că instanța de apel respingând apelul procurorului nu invocă circumstanțele care au stat la baza concluziei sale și își întemeiază soluția doar prin descrierea probelor, însă la adoptarea hotărârii e rezonabilă expunerea circumstanțelor faptelor comise, luându-se în considerare cronologia evenimentelor și probele ce susțin concluziile instanței privind vinovăția sau nevinovăția și aprecierea juridică a faptei, pe fiecare episod sau infracțiune aparte.

Instanța de recurs luând în considerare argumentele invocate în recurs și motivele concluziei de achitare în coroborare cu materialele cauzei, a constatat că instanța de apel întru menținerea sentinței primei instanțe indică că *„inculpatul s-a înțeles cu martorul Eșanu Victoria ca pentru prestarea serviciilor juridice, ultima să achite suma onorariului în mărime de 600 euro, echivalentul a 11350 lei, care a fost indicată în contractul nr. 21 din 24.11.2014 cu creionul, unde era indicat 300 euro, deoarece Eșanu Victoria nu a achitat-o la momentul întocmirii contractului”*, dar această argumentare este una prematură și lipsită de motivare, deoarece la materialele cauzei este prezent contractul nr. 25, din 24.11.2014 (f.d. 75, vol. I), identic cu contractul nr. 21 (f.d. 80, vol. I), din aceeași dată, în care este indicat că suma onorariului pentru prestarea serviciilor juridice constituie 300 euro și prin urmare, este prezentă contradicția între argumentul instanței de apel și materialele cauzei, or, reiese că probele au fost cercetate superficial și pentru a se ajunge la concluzia de achitare s-a pus la bază doar mențiunea scrisă cu creionul în contractul nr. 21.

În altă ordine de idei, instanța de recurs a atestat că instanța de apel urma să clarifice de ce a fost încheiat un alt contract, dacă toată suma onorariului a fost indicată în contractul nr. 21 sau care a fost necesitatea de a indica cu creionul suma de 11350 lei, echivalentul sumei de 600 euro, dacă a fost încheiat contractul nr. 25.

Mai mult, instanța de recurs a notat că inculpatul a declarat că în momentul încheierii contractului nr. 21 din 24.11.2014, rubrica „beneficiar” nu a fost completată deoarece contractul urma a fi semnat de către Eșanu Constantin, pe numele căruia a fost eliberat și mandatul nr. 0494046, din 24.11.2014, însă nu a explicat de ce acest contract a fost semnat totuși de către Eșanu Victoria și când anume, și totodată, instanța de recurs a reținut ca fiind abstracte declarațiile inculpatului, deoarece tot el a recunoscut și a relatat că la 16.12.2014 a expediat un mesaj telefonic martorului Eșanu Victoria, cu conținutul *„Oameni buni, unde vă este cuvântul, nu mă faceți să revendic decizia”*, mesaj pe care instanța de apel l-a interpretat ca fiind cu scopul de a obliga martorul să-și onoreze obligațiunile ce țin de achitarea onorariului, însă se omite faptul că de fapt încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, din 12.12.2014 era deja în favoarea deținutului Eșanu Constantin și a avocatului său, care nu aveau motiv de a o contesta.

Totodată, s-a indicat că atât prima instanță, cât și cea de apel au indicat că acțiunile lui Eșanu Victoria au fost o sursă de a obține probe prin provocare de către organul de urmărire penală, însă instanțele de judecată nu și-au argumentat poziția în acest sens și nu au elucidat dacă acțiunile așa zisului „provocator” au avut efectul provocării și dacă infracțiunea putea fi comisă fără intervenția provocatorului sau dacă activitatea a fost efectuată de către o persoană privată care a acționat ca investigator sub acoperire, în timp ce aceasta a fost de fapt organizată și condusă de către colaboratorii de poliție. Concomitent, s-a menționat că deși instanța de apel face trimitere la unele hotărâri CtEDO, de fapt doar le descrie, însă nu le coraportează speței date, deși CtEDO accentuează că, în cazul în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea unei infracțiuni, instanțele naționale trebuie minuțios să examineze materialele cauzei pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2017, fiind rejudecată cauza, a fost respins ca nefondat apelul declarat, și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate prin prisma utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege și în mod just a conchis asupra achitării inculpatului Chiosa Serghei, de sub învinurea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a menționat că împrejurările ce determină necesitatea achitării lui Chiosa Serghei au fost constatate prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și apărării în cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar prima instanță a ajuns corect și în mod justificat la concluzia că inculpatul Chiosa Serghei urmează a fi achitat, din motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență.

În continuare, instanța de apel a indicat că procurorul a argumentat învinuirea adusă inculpatului Chiosa Serghei prin următoarele probe:

- declarațiile din prima instanță a martorului Eșanu Victoria (f.d. 57-61, vol. II);

- declarațiile martorilor din prima instanță și din instanța de apel Ciobanu Petru (f.d. 64-65, vol. II), Eșanu Pavel (f.d. 85-86, vol. II), Pleșca Serghei (f.d. 63, vol. II);

- raportul de expertiză nr. 322 din 05 ianuarie 2015, cu planșa fotografică, conform căruia bancnotele prezentate la expertiză, corespund după calitatea și metoda de realizare în ele a imaginilor și elementelor de bază, bancnotelor

autentice (confeționate la întreprinderi specializate în fabricarea banilor și hârtiilor de valoare) (f.d. 88-95, vol. I);

- procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 25 decembrie 2014, cu anexe, în conformitate cu care a fost cercetat telefonul mobil de model „Samsung GT-19105” prezentat benevol de Eșanu Victoria, care conține mesaje - SMS primite de la nr. de telefon xxxxxx utilizat de Chiosa Serghei (f.d. 14-17, vol. I);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 25 decembrie 2014, cu anexe, conform căruia a fost cercetat dictafonul „Olympus WS-311M Digital Voice Recorder”, prezentat de către Eșanu Victoria, ce conține înregistrarea convorbirii dintre Eșanu Victoria și Chiosa Serghei din 24 decembrie 2014 (f.d. 18-22, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 27 decembrie 2014, conform căruia au fost cercetate mijloace bănești în sumă de 600 euro, eliberate din contul special al Centrului Național Anticorupție, fiind stabilit că reprezintă zece bancnote cu nominalul de 50 Euro fiecare, trei bancnote cu nominalul de 20 euro fiecare, trei bancnote cu nominalul de 10 euro fiecare, bancnotele fiind întregre și pasibile circulației valutare (f.d. 24, vol. I);

- procesul-verbal de percheziție din 27 decembrie 2014 cu anexe, conform căruia percheziția fiind efectuată la locul primirii banilor, în automobilul personal al lui Chiosa Serghei, de model „Toyota Corolla”, cu n/î xxxxx, parcat pe bd. Cantemir, mun. Chișinău, în adiacentul Centrului Comercial „Grand Hall” (, f.d. 69-72, vol. I);

- procesul-verbal de cercetare a documentelor din 05 ianuarie 2015, prezentate benevol de către Chiosa Serghei, ridicate la 27 decembrie 2014, în cadrul efectuării percheziției la locul transmiterii banilor, și anume contractul de acordare a asistenței juridice nr. 25 din 24 noiembrie 2014, încheiat între avocatul Chiosa Serghei și Eșanu Victoria în original (f.d. 76, vol. I);

- procesul-verbal de ridicare a documentelor din 27 decembrie 2014, întocmit în baza ordonanței de ridicare din 27 decembrie 2014, privind ridicarea de la Eșanu Victoria a încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 12 decembrie 2014 în copie, adoptată în cadrul dosarului nr. 21-292/14 și a contractului de acordare a asistenței juridice nr. 21 din 24 noiembrie 2014 încheiat între Cabinetul avocatului „Chiosa Serghei” și Eșanu Victoria în original (f.d.78, vol. I);

- procesul-verbal de cercetare a documentelor din 13 ianuarie 2015, ridicate la 27 decembrie 2014, de la Eșanu Victoria și anume încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 12 decembrie 2014 în copie, emisă în cadrul dosarului nr. 21-292/14 și a contractului de acordare a asistenței juridice nr. 21 din 24.11.2014 încheiat între Cabinetul avocatului „Chiosa Serghei” și Eșanu Victoria în original (f.d.81, vol. I);

- procesul-verbal de ridicare a documentelor din 26 ianuarie 2015, întocmit în baza ordonanței de ridicare din 26 ianuarie 2015, privind ridicarea de la Crudu Alexandr, specialist, jurist al Serviciului juridic al Penitenciarului nr. 10 - Goian, a actelor în copii, alăturate demersului instituției penitenciare nr. 10 - Goian, privind stabilirea tipului penitenciarului condamnatului Eșanu Constantin și deținerea în continuare a condamnatului în instituția penitenciară nr. 10 - Goian (f.d. 98, vol. I);

- procesul-verbal de cercetare a documentelor din 27 ianuarie 2015, ridicate la 26 ianuarie 2015 de la Crudu Alexandr, specialist, jurist al Serviciului juridic al Penitenciarului nr. 10 - Goian (f.d. 104, vol. I);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27 ianuarie 2015, conținute în dosarul nr. 21-393/14 privind examinarea demersului administrației instituției penitenciare nr. 10 Goian, mun. Chișinău, privind stabilirea tipului penitenciarului condamnatului Eșanu Constantin, și deținerea în continuare a condamnatului în instituția penitenciară nr. 10 Goian, mun. Chișinău, judecător Galben Anatolie (f.d. 106-107, vol. I);

- procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație, controlul transmiterii și primirii banilor din 30 decembrie 2014, conform căruia s-a stabilește că la 27 decembrie 2014, Eșanu Victoria s-a prezentat în sediul Centrului Național Anticorupție, a primit suma de 600 euro în bancnote cu nominalul a câte 50, 20, 10 și 5 euro și s-a deplasat la Centru Comercial „Grand Hall”, unde aproximativ la ora 12:30, la parcare specializată a centrului comercial de pe bd. Cantemir, mun. Chișinău, s-a întâlnit cu avocatul Chiosa Serghei. La invitația ultimului, Eșanu Victoria a urcat în automobilul ce aparține lui Chiosa Serghei, de model „Toyota Corolla”, cu n/î xxxxxx, amplasat pe teritoriul parcării centrului comercial „Grand Hall”, au discutat ceva timp, după care într-o singură tranșă, la ora 12:53 a transmis lui Chiosa Serghei suma de 600 euro (f.d. 30-31, vol. I);

- procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație din 23 ianuarie 2015, interceptarea și înregistrarea comunicărilor și imaginilor a întâlnirilor ce au avut loc între Eșanu Victoria și avocatul Chiosa Serghei, precum și cu alte persoane implicate la pretinderea și primirea mijloacelor bănești de la Eșanu Victoria, în temeiul ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție, Bălan Eugen, din 26 decembrie 2014 și încheierii judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, nr. 11-4209/2014 din 26 decembrie 2014, conform căruia se stabilește că comunicările interceptate au fost înregistrate pe suport electronic de tip CD-R de model „Barges”, număr de inventar a DAO a CNA 1501, pe care se conțin fișierul audio: „12.32.29(27-12-2014) t. wav” și fișierul video „27.12.2014 12-33-121. Avi” (f.d.40-50, 60, vol. I).

Instanța de apel a indicat că verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor prezentate de către procuror și examinate de prima instanță, probelor cercetate suplimentar în instanța de apel, probelor scrise din dosar, consideră că prima instanță a constatat în mod justificat faptul că procurorul

nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar demonstra că fapta descrisă supra și incriminată lui Chiosa Serghei, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, or, probatoriul administrat este unul insuficient pentru a dovedi cert vina inculpatului, și cu atât mai mult au fost admise mai multe omisiuni de către organul de urmărire penală, care în cele din urmă generează menținerea actului judecătoresc, privind achitarea lui Chiosa Serghei.

Instanța de apel a mai reținut că în cadrul urmăririi penale, de către organul de urmărire penală nu au fost administrate suficiente probe ce să demonstreze cu certitudine și indubitabil că fapta incriminată, ca fiind comisă de către Chiosa Serghei, ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii date, în situația în care întreaga învinuire este bazată exclusiv pe declarațiile martorului Eșanu Victoria, care nu au fost confirmate prin alte careva probe, de altfel, instanța de apel a conchis că declarațiile martorului dat, depuse la etapa judecării cauzei în prima instanță, se contrazic față de declarațiile celorlalți martori, cât și probatoriul administrat la caz de către procuror.

Mai mult instanța de apel a atestat și faptul că în cazul de față, procurorul la etapa judecării cauzei în instanța de apel a făcut referire și a pledat pentru cercetarea doar a aceluiași declarații și probe scrise, care au servit obiectul examinării și analizei de către prima instanță, care a ajuns la concluzia de achitare, fără a fi prezentate la etapa verificării probatoriului dat de către instanța de apel a altor probe noi, care ar demonstra cu vehemență existența în acțiunile lui Chiosa Serghei, a elementelor constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, or, organul de urmărire penală în acest caz a acționat unilateral și neobiectiv, neadministrând suficiente probe, dar și neefectuând întreg ansamblul de acțiuni procesuale, care să demonstreze existența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal în acțiunile lui Chiosa Serghei.

Subsidiar, instanța de apel a precizat că în speță, organul de urmărire penală a înaintat învinuirea lui Chiosa Serghei, axându-se în cea mai mare parte pe declarațiile martorului Eșanu Victoria, care însă nu coroborează cu celelalte probe administrate în cursul urmăririi penale, cu atât mai mult acestea sunt contrazise de alte probe, nemijlocit declarații ale martorilor, cât și alte acte ale acțiunilor procesuale efectuate la caz.

În același context, s-a specificat că organul de urmărire penală având obligația de drept de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru stabilirea adevărului, a mers pe o cale greșită, orientând în acest sens întreg probatoriul, într-o direcție eronată și neînălăturând divergențele în declarațiile martorului Eșanu Victoria, ale cărei relatări au avut tentă provocatoare, cât și ale celorlalți martori, și neadministrând suficiente probe în confirmarea circumstanțelor deplânse organului de urmărire penală al Centrului Național anticorupție, de către Eșanu Victoria.

Instanța de apel a stabilit că în speță nu și-a găsit confirmare obiectul juridic special a infracțiunii de trafic de influență, de fapt, nefiind confirmat prin careva

probe că nemijlocit inculpatul Chiosa Serghei, a acționat în vederea influențării judecătorului, cât și a procurorului, care au examinat demersul Penitenciarului nr. 10 Goian, privind menținerea în continuare a condamnatului Eșanu Constantin, în penitenciarul dat, și netransferarea acestuia într-un penitenciar pentru maturi.

La acest aspect, s-a mai notat că în situația descrisă, unica probă, care în viziunea procurorului denotă obiectul juridic al infracțiunii de trafic de influență sunt declarațiile martorului Eșanu Victoria, ale cărei relatări, sunt combătute, chiar și prin relațiile martorului acuzării Eșanu Pavel, soțul martorului Eșanu Victoria, care a menționat că nu a cunoscut despre cele discutate între Chiosa Serghei și soția sa, totodată dânsul a menționat că nu a auzit că soția sa să-i fi spus că a discutat cu Chiosa Serghei despre faptul ca acesta să influențeze prin careva metode judecătorul sau procurorul care au examinat cauza privind transferul condamnatului, Eșanu Constantin, într-un alt tip de penitenciar.

În privința obiectului material/imaterial a infracțiunii, instanța de apel a precizat că conform procesului-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație, controlul transmiterii și primirii banilor din 30 decembrie 2014, se stabilește că la 27 decembrie 2014, Eșanu Victoria s-a prezentat în sediul Centrului Național Anticorupție, a primit suma de 600 euro în bancnote cu nominalul a câte 50, 20, 10 și 5 euro și s-a deplasat la Centrul Comercial „Grand Hall”, unde aproximativ la ora 12:30, la parcare specializată a centrului comercial de pe bd. Cantemir, mun. Chișinău, s-a întâlnit cu avocatul Chiosa Serghei. La invitația ultimului, Eșanu Victoria a urcat în automobilul ce aparține lui Chiosa Serghei, de model „Toyota Corolla”, cu n/î xxxxx, amplasat pe teritoriul parcurii centrului comercial „Grand Hall”, au discutat ceva timp, după care într-o singură tranșă, la ora 12:53 a transmis lui Chiosa Serghei suma de 600 euro.

Analizând proba vizată, instanța de apel a indicat că de fapt acțiunea procesuală nominalizată, nu constituie altceva, decât o consemnare a acțiunilor desfășurate de către martorul Eșanu Victoria, sub controlul colaboratorilor Centrului Național Anticorupție, însă nu demonstrează nemijlocit intenția inculpatului de a primi sumele de bani, pentru pretinsele acțiuni de influență a procurorului și a judecătorului.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că în cazul de față, conform învinuirii, însuși relațiilor martorului Eșanu Victoria, depuse în cadrul urmăririi penale, aceasta a declarat că Chiosa Serghei extorcă de la ea în total suma de 1100 euro, deși în cadrul cercetării judecătorești, martorul a menționat că a achitat avocatului Chiosa Serghei pentru serviciile sale posibil 300 euro în lei la cursul valutar stabilit la acea dată, la ce nu-i ajungea ori 50, ori 500 lei, la ce Chiosa Serghei a spus că nu este o problemă. De altfel, într-un mod neclar, ulterior, la întrebările adresate martorului Eșanu Victoria, în cadrul audierii în ședința primei instanțe, aceasta a specificat că pentru contractul încheiat cu avocatul, socrul ei i-a transmis suma de 5000 de lei, echivalentul a 10 000 ruble rusești și

totodată a specificat că contractul l-a încheiat atunci când a transmis suma de 600 de Euro, bani pe care i-a primit de la Centrul Național Anticorupție, însă bon de plată nu a primit, fapt care contravine relatărilor inculpatului Chiosa Serghei, care a menționat că discutând cu Eșanu Victoria despre problema menționată, s-a înțeles cu ultima despre onorariul său în sumă de 600 euro, ce la moment era echivalentul a 11 350 lei, Eșanu Victoria acceptând condițiile acordării asistenței juridice. Suma de 11 350 lei în contractul de acordare a asistenței juridice inculpatul a indicat-o în contractul nr. 21 din 24 noiembrie 2014 cu creionul datorită faptului că martorul Eșanu Victoria, care a solicitat acordarea asistenței juridice pentru Eșanu Constantin, nu a achitat-o la momentul întocmirii contractului, urmând ca această sumă să fie achitată mai târziu, totodată rubrica „beneficiar” din contract nefiind completată datorită faptului că contractul urma să fie semnat nemijlocit de către Eșanu Constantin.

Totodată, instanța de apel a reținut că din declarațiile martorului Ciobanu Petru, reiese că din discuțiile cu Eșanu Victoria și Chiosa Serghei, a înțeles că aceștia au ajuns la un numitor comun, privind încheierea contractului, chiar în ziua când s-au întâlnit.

De asemenea, s-a indicat că conform procesului-verbal de cercetare a documentelor din 05 ianuarie 2015, prezentate benevol de către Chiosa Serghei, ridicate la data de 27 decembrie 2014, în cadrul efectuării percheziției la locul transmiterii banilor, și anume contractul de acordare a asistenței juridice nr. 25 din 24 noiembrie 2014, încheiat între avocatul Chiosa Serghei și Eșanu Victoria în original, reiese faptul că pentru serviciile avocatului Chiosa Serghei s-a achitat suma de 300 euro.

Astfel, instanța de apel a conchis că de fapt, în cazul de față, prin adresarea de către Eșanu Victoria, către organele de resort, adică către Centrul Național Anticorupție, a avut loc realizarea acțiunii de provocare la comiterea infracțiunii de trafic de influență a avocatului Chiosa Serghei, din moment ce nu au fost administrate careva date, ce să confirme indubitabil, că de fapt, s-a realizat nemijlocit primirea banilor, ca recompensă ilicită, în vederea asigurării atingerii scopului scontat, adică nemijlocit admiterii demersului, privind menținerea în continuare a condamnatului Eșanu Constantin în Penitenciarul nr. 10 Goian.

La acest capitol, instanța de apel a mai relatat că martorul Eșanu Victoria a menționat că inculpatul Chiosa Serghei o telefona insistent după pronunțarea încheierii, pentru ca să-i transmită suma de 600 de euro, pretinzând că dânsul a pus banii din buzunarul său, astfel conform interceptărilor convorbirilor telefonice, faptul dat nu a fost confirmat.

De altfel, instanța de apel a reținut că martorul Eșanu Victoria, a susținut că după ce Chiosa Serghei a pretins de la dânsa suma de 600 de euro, ea a mers și a procurat un dictofon, pentru a înregistra convorbirile cu avocatul Chiosa Serghei, și doar după aceasta s-a adresat către Centrul Național Anticorupție cu o sesizare,

deși acțiunile date urmau a fi efectuate în mod normal și corect procesual imediat, adică martorul Eșanu Victoria urma să sesizeze Centrul Național Anticorupție, de la bun început, din momentul în care Chiosa Serghei a pretins că are influență asupra procurorului și a judecătorului, însă într-un mod neclar, și acționând arbitrar, cu scopul de provocare, a procurat un dictofon, în care a înregistrat convorbirile dintre ea și avocatul Chiosa Serghei.

Tot aici, instanța de apel a conchis că conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 25 decembrie 2014, cu anexe, a fost cercetat dictofonul „Olympus WS-31 IM Digital Voice Recorder”, prezentat de către Eșanu Victoria, ce conține înregistrarea convorbirii dintre Eșanu Victoria și Chiosa Serghei din 24 decembrie 2014, iar, instanța de apel în privința acestuia a stabilit că de către organul de urmărire penală, a fost administrată această probă cu încălcarea rigorilor art. 126 Cod de procedură penală, în situația în care nu a fost verificată veridicitatea convorbirilor și nemijlocit vocilor pe fișierele vizate, și nefiind constatat în ce mod a fost obținută această probă, însă necătând la acest fapt, înregistrarea vizată este administrată și pusă la baza învinuirii, deși nu a fost cercetată nici în ședința primei instanțe și nici nu a fost recunoscută în calitate de corp delict.

Mai mult, s-a precizat că martorul Eșanu Victoria, fiind audiată în ședința primei instanțe, neclar, a menționat că nu-și amintește dacă i-a fost restituit dictofonul „Olympus WS-31 IM Digital Voice Recorder”, iar martorul Eșanu Pavel, care este soțul ultimei a susținut că nu cunoaște nimic despre faptul dacă soția sa Eșanu Victoria a procurat dictofon și că soția sa îi comunica despre toate acțiunile întreprinse de către avocatul Chiosa Serghei, și totodată îi spunea nemijlocit ce bani a achitat, cât și ce s-a făcut, totodată acesta a susținut că nu a cunoscut despre faptul că soția sa Eșanu Victoria s-a adresat la Centrul Național Anticorupție.

În acest context, instanța de apel a menționat că apar dubii rezonabile referitor la acțiunile martorului Eșanu Victoria, care în viziunea instanței de apel a acționat într-un mod provocator, de vreme ce nu este clar de ce dânsa nu s-a adresat organelor de resort imediat ce i s-a pretins transmiterea de careva sume de bani, de către avocatul Chiosa Serghei, pentru pretinsa influență asupra judecătorului și a procurorului care au participat la examinarea demersului privind menținerea condamnatului Eșanu Constantin în Penitenciarul nr. 10 Goian.

Confirmative acțiunilor provocatoare ale martorului Eșanu Victoria, sunt și relatările martorului Ciobanu Petru, care a susținut că la examinarea demersului privind menținerea condamnatului Doboș Sergiu, complice a condamnatului, Eșanu Constantin, în Penitenciarul nr. 10 Goian, avocatul Chiosa Serghei, nu a pretins de la aceștia careva sume bănești și nici nu putea pretinde, deoarece cerințele privind menținerea în același penitenciar erau legale și admisibile.

Tot aici, instanța de apel a notat că și martorul Pleșca Sergiu, angajat al Penitenciarului nr. 10 Goian, fiind audiat atât în ședința primei instanțe, cât și în ședința instanței de apel, a menționat că nu au avut loc careva acțiuni privind pretinderea de bani în cadrul examinării chestiunii privind menținerea condamnatului Eșanu Constantin, în Penitenciarul nr. 10 Goian, totodată, martorul a susținut că la întrebarea sa către Chiosa Serghei, care va fi soarta dosarului, avocatul Chiosa Serghei, a răspuns că nu cunoaște, și că se bazează doar pe propria sa experiență și cunoașterea legislației, cu atât mai mult că martorul Pleșca Sergiu, a confirmat clar că condamnatul Eșanu Constantin, cădea sub incidența art. 72 Cod penal, și acesta putea fi menținut absolut legal în continuare în Penitenciarul nr. 10 Goian, până la executarea integrală a pedepsei, fără a fi transferat într-un alt penitenciar pentru maturi.

Subsidiar, instanța de apel, rezumând totalitatea împrejurărilor expuse a considerat că în acest caz, nemijlocit acțiunile martorului Eșanu Victoria, au avut o tentă de provocare, deoarece atât Chiosa Serghei a menționat în ședința de judecată, cât și martorul Ciobanu Petru, că Chiosa Serghei l-a întrebat pe Ciobanu Petru ce este cu Eșanu Victoria, deoarece dânsa îl telefonează și îl întreabă, dacă s-ar fi înțeles cu procurorul și cu judecătorul.

În contextul celor precitate, instanța de apel a relatat că relevantă la caz este și jurisprudența CtEDO, din hotărârile Teixeira de Castro vs Portugalia, din 09 iunie 1988, și Constantin vs România, nr. 23782/06 din 07 decembrie 2009, M. Kestas vs Lituania.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că martorul Eșanu Victoria, în speță a acționat doar cu scopul pretinsei confirmări a infracțiunii de trafic de influență, care de fapt nu a avut loc, în situația în care adresarea acesteia pe marginea pretinselor acțiuni ilegale de trafic de influență din partea lui Chiosa Serghei, nu au avut loc, în contextul în care martorii audiați pe parcursul cercetării judecătorești, au confirmat că de fapt nu a existat nici-o înțelegere între Chiosa Serghei și procurorul dar și judecătorul care au examinat demersul privind menținerea lui Eșanu Constantin în Penitenciarul nr. 10 Goian.

În același sens, instanța de apel a indicat că conform procesului-verbal de cercetare a obiectelor din 25 decembrie 2014 cu anexe, a fost cercetat telefonul mobil de model „Samsung GT-I9105” prezentat benevol de Eșanu Victoria, care conține mesaje SMS primite de la nr. de telefon xxxxxx utilizat de Chiosa Serghei, în care nu se arată decât convorbirile prin intermediul mesajelor SMS, între avocatul Chiosa Serghei și martorul Eșanu Victoria.

Cu referire la mesajul cu conținutul „*oameni buni, unde vă este cuvântul? Nu mă faceți să revendic decizia*”, instanța de apel a menționat că acesta nu servește temei de a considera că a avut loc acțiunea de influență, cu obținerea urmărilor scontate, în contextul în care, atât Chiosa Serghei dar și martorul Ciobanu Petru, au susținut că de fapt, Eșanu Victoria nu și-a onorat obligațiunile contractuale, și din

acest motiv Chiosa Serghei o telefona pe Eșanu Victoria, care nu-i răspundea la apelurile telefonice, ulterior, acesta i-a expediat și mesajul dat.

De asemenea, s-a mai reținut că martorul Eșanu Pavel a menționat că din spusele soției sale Eșanu Victoria, Chiosa Serghei îi cere 1000 de euro, deși martorul Eșanu Victoria, a menționat că de fapt Chiosa Serghei îi solicita ultima tranșă de 600 de euro, neclarități care de asemenea nu au fost înlăturate.

Instanța de apel a mai notat că contradicțiile între declarațiile martorului Eșanu Victoria, și soțul acesteia, martorul Eșanu Pavel, nu se termină aici, în contextul în care, martorul Eșanu Victoria, a susținut în cadrul audierii sale în ședința primei instanțe, că pentru serviciile avocatului Chiosa Serghei, dânsa a achitat suma de 300 de euro, iar martorul Eșanu Pavel, în ședința primei instanțe a relatat că din spusele soției sale, pentru serviciile avocatului Chiosa Serghei, a fost achitată de către soție suma de 4000 lei, ulterior însă, fiind audiat în ședința instanței de apel, martorul Eșanu Pavel, a susținut că din spusele soției sale Eșanu Victoria, pentru serviciile avocatului Chiosa Serghei s-a achitat suma de 5 000 lei, astfel că aceste contradicții între declarațiile martorilor vizați nu au fost înlăturate de către acuzare.

În continuare, făcând referire la elementele constitutive ale infracțiunii incriminate inculpatului Chiosa Serghei, instanța de apel a menționat că în speță, fapta prejudiciabilă incriminată lui Chiosa Serghei nu s-a realizat în nicio formă, din moment ce însuși Chiosa Serghei a menționat că suma de bani transmisă de către Eșanu Victoria, era destinată pentru serviciile sale, în calitate de avocat, și că această sumă constituia suma de 600 Euro, echivalentul în lei a sumei de 11 350 lei.

Mai mult, instanța de apel a precizat că însuși comportamentul lui Chiosa Serghei, ulterior documentării sale de către Centrul Național Anticorupție, nu a demonstrat că acesta ar fi întreprins careva acțiuni de trafic de influență, având în vedere că chiar fiind efectuată percheziția în automobilul personal, acesta a predat benevol mijloacele bănești, totodată avocatul Chiosa Serghei, a predat benevol și contractul de asistență juridică încheiat între el și martorul Eșanu Victoria.

În situația descrisă, instanța de apel a notat că infracțiunea specificată la art. 326 Cod penal este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că traficul de influență imputat lui Chiosa Serghei nu și-a găsit confirmare, nefiind nici consumat, în contextul în care însuși alegațiile procurorului privind pretinderea de către Chiosa Serghei a sumelor de bani invocate în învinuire, de vreme ce întreaga învinuire s-a bazat în exclusivitate pe relatările subiective și provocatoare ale martorului Eșanu Victoria, ale cărei relatări nu și-au găsit confirmare prin alte probe.

De asemenea, instanța de apel a reținut că latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 326 Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Motivul

infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

La acest aspect, instanța de apel a atestat că conform procesului-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație din data de 23 ianuarie 2015, au fost interceptate și înregistrate comunicările și imaginile întâlnirilor ce au avut loc între Eșanu Victoria și avocatul Chiosa Serghei, precum și cu alte persoane implicate la pretinderea și primirea mijloacelor bănești de la Eșanu Victoria, în temeiul ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție Bălan Eugen, din 26 decembrie 2014 și încheierii judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, nr. 11-4209/2014 din data de 26 decembrie 2014.

Astfel, instanța de apel a considerat că în contextul măsurii speciale de investigație efectuate, nu s-a constatat faptul că avocatul Chiosa Serghei, ar fi pretins careva sume de bani de la martorul Eșanu Victoria, în vederea executării influenței asupra judecătorului cât și a procurorului, ci din contra, s-a identificat de fapt, că apărătorul Chiosa Serghei însuși în contractul de asistență juridică, încheiat între dânsul și Eșanu Victoria, a specificat cu pixul suma de 600 Euro și cu creionul suma de 11 350 lei, fapt ce confirmă de altfel versiunea inculpatului, Chiosa Serghei.

Totodată, instanța de apel a menționat că în cazul dat, inculpatul Chiosa Serghei a infirmat faptul că dânsul ar fi pretins influență față de judecător și procuror, mai mult, martorul Ciobanu Petru, a relatat că la întâlnirea sa cu Chiosa Serghei l-a întrebat ce va fi cu dosarul, la ce Chiosa Serghei i-a răspuns că se bazează pe experiența personală și pe cunoașterea legislației.

În același context, s-a notat că martorul Pleșca Sergiu, a susținut în ședința de judecată a primei instanțe și de apel că de asemenea l-a întrebat pe Chiosa Serghei, ce se va hotărî, iar avocatul Chiosa Serghei, a răspuns că se bazează pe experiența profesională, mai mult martorul a reiterat că de fapt, condamnatul Eșanu Constantin, cădea sub incidența normei art. 72 Cod penal, și la Comisia Penitenciarului cererea dată a fost examinată și considerată întemeiată, totodată a menționat că existau suficiente temeiuri de fapt și de drept, pentru ca condamnatul Eșanu Constantin, în continuare să fie lăsat pentru executarea pedepsei închisorii în penitenciarul nr 10, și să nu fie transferat într-un alt penitenciar pentru maturi.

Instanța de apel a mai precizat că acțiunea de pretindere, acceptare sau primire a remunerației ilicite trebuie să fie realizată nu mai târziu decât momentul în care factorul de decizie influențat își îndeplinește (nu-și îndeplinește, întârzie, grăbește) acțiunile în exercitarea funcției sale.

În speță, reieșind chiar din declarațiile martorului Eșanu Victoria, instanța de apel a constatat că dânsa a declarat că Chiosa Serghei ar fi pretins suma de 1000 euro, nemijlocit după examinarea demersului administrației Penitenciarului nr. 10 Goian, privind menținerea în continuare a condamnatului Eșanu Constantin, în

aceiași penitenciar, de altfel versiune care a fost combătută, în contextul în care atât din relatările lui Chiosa Serghei, cât și din declarațiile depuse de către Ciobanu Petru, s-a stabilit că suma pretinsă de bani, constituiau nu altceva, decât banii destinați pentru asistența juridică acordată de către avocatul Chiosa Serghei.

În continuare, instanța de apel a specificat că în sensul prevederii de la art. 326 Cod penal, influența și mijloacele de înfăptuire a acesteia trebuie să nu fie prevăzute și permise de lege ca o activitate legală, desfășurată pe principiile dreptului, cum ar fi, de exemplu, în cadrul profesiei de avocat, de consilier juridic, de expert sau chiar în executarea contractului de mandat.

De aceea, activitatea legală, promisă de un avocat de a influența prin mijloace legale (pledoarie, invocarea legii, a probelor etc.) o autoritate judecătorească sau administrativă, nu intră în conceptul de influență folosit de legiuitor în art. 326 Cod penal. În acest sens, acel care rămâne în cadrul drepturilor și îndatoririlor sale profesionale, chiar dacă ar primi un onorariu foarte mare, nu poate fi acuzat că și-a traficât influența. Prin urmare, persoana care ia onorarii mari - fie din cauza onorabilității sale, fie din cauza cunoștințelor sale profesionale și a conștiinței cu care își îndeplinește datoria - nu poate cădea sub incidența prevederii de la art. 326 Cod penal.

La acest capitol, instanța de apel a constatat că Chiosa Serghei doar și-a exercitat atribuțiile de apărător în temeiul contractului de asistență juridică, încheiat cu Eșanu Victoria, și, din relatările acesteia, rezultă că aceasta și-a dat acordul asupra serviciilor ce urmează a fi prestate de către avocat, cu atât mai mult că dânsa a și semnat contractul de asistență juridică.

Instanța de apel a considerat că sunt neîntemeiate alegațiile procurorului, precum că inculpatul nu a recunoscut vina în cele incriminate, la faza de urmărire penală recunoscând exact doar faptele și consecutivitatea acțiunilor, însă declarând că cele efectuate au avut la bază un alt scop decât cel indicat în ordonanța de punere sub învinuire, or, este dreptul inculpatului Chiosa Serghei de a nu recunoaște vina și de a nu mărturisi împotriva sa, în acest context nerecunoașterea vinovăției, nu poate echivala cu o careva bănuială, privind implicarea persoanei la comiterea unei, sau altei infracțiuni.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că este neîntemeiată și alegația procurorului precum că martorul Eșanu Victoria, a confirmat că încheierea contractului urma să aibă loc după transmiterea banilor, unde urma să fie introdusă o sumă de bani mult mai mică, deoarece contractul de asistență juridică nu reprezenta decât camuflarea relațiilor criminale pe segmentul primirii mijloacelor bănești, or, procurorul de fapt distorsionează declarațiile martorului Eșanu Victoria, depuse nemijlocit la faza cercetării judecătorești și se bazează doar pe relatările acestui martor depuse la faza urmăririi penale, cu atât mai mult că în ședința de judecată atât în prima instanță, cât și în ședința instanței de apel, martorul Ciobanu Petru a relatat că Chiosa Serghei nu cunoștea ce hotărâre va fi

adoptată pe marginea cauzei lui Eșanu Constantin, și tot acest martor, a confirmat că în cauza examinată anterior în privința lui Doboș Sergiu, în cadrul căreia de asemenea a participat în calitate de avocat Chiosa Serghei, careva influență, sau alte acțiuni ilegale din partea lui Chiosa Serghei, nu au fost admise.

Totodată, nu a fost admis nici motivul invocat de procuror, precum că martorul Eșanu Pavel, a confirmat pe deplin faptul pretinderii de a avea influență asupra unei persoane publice și la fel a confirmat faptul transmiterii mijloacelor bănești și a sumei de bani care era constant majorată de învinuit, în contextul în care, de fapt, martorul Eșanu Pavel a relatat ce cunoaște, doar din spusele soției sale Eșanu Victoria, și acesta a susținut că nu cunoștea despre faptul adresării de către soția sa la Centrul Național Anticorupție, totodată nu știa despre faptul că soția sa a procurat un dictofon pentru înregistrarea discuțiilor cu Chiosa Serghei, mai mult ca atât, declarațiile martorului Eșanu Pavel, față de declarațiile martorului Eșanu Victoria, conțin contradicții esențiale, care nu au fost înlăturate, și anume, martorul Eșanu Pavel a susținut că soția i-a spus precum că Chiosa Serghei ar fi pretins suma de 1000 euro, deși martorul Eșanu Victoria a menționat că Chiosa Serghei a pretins de două ori sume de bani, prima dată 500 de euro, ulterior încă 600 de euro, de asemenea martorul Eșanu Victoria, a menționat că pentru serviciile avocatului Chiosa Serghei a achitat 300 Euro, pe când însă martorul Eșanu Pavel a menționat fiind audiat în ședința din prima instanță că soția sa i-a comunicat că pentru serviciile avocatului Chiosa Serghei, a achitat suma de 4000 lei, iar în ședința instanței de apel martorul a confirmat că de fapt, soția sa a achitat pentru serviciile avocatului Chiosa Serghei suma de 5000 lei.

Instanța de apel a mai atestat că este absolut neîntemeiat și lipsit de substrat factologic alegația procurorului, cu referire la careva relații între Chiosa Serghei și martorul Ciobanu Petru, precum și garantarea de către ultimul a achitării de către Eșanu Victoria a sumei pentru influențarea judecătorului și a procurorului, or, martorul Ciobanu Petru, de altfel ca și Chiosa Serghei, au relatat că anterior, avocatul Chiosa Serghei a reprezentat interesele lui Doboș Sergiu, totodată martorul Ciobanu Petru, a infirmat careva pretinse garanții ce le-ar avea față de Chiosa Serghei, mai mult martorul Ciobanu Petru a reiterat faptul că l-a cunoscut pe avocatul Chiosa Serghei, doar în legătură cu examinarea cauzei privind menținerea în continuare a lui Doboș Sergiu în Penitenciarul nr. 10 Goian, și doar l-a recomandat pe acesta în calitate de avocat lui Eșanu Victoria, alte careva relații între aceștia nu s-au identificat.

În continuare, instanța de apel a respins ca nefondat și argumentul precum că contractul de asistență juridică a fost unul fictiv cu scopul camuflării momentului primirii banilor și a scopului real de utilizare a acelor mijloace bănești, fapt care se confirmă că suma a fost diminuată și au fost efectuate diferite înscrisuri cu creionul care ulterior urmau a fi modificate după bunul plac a învinuitului, or, conform acestui contract (f.d. 80, vol. I), se atestă că inițial au fost făcute înscrisurile cu

pixul, în care s-a indicat suma de 300 euro, sumă care a și fost achitată de către Eșanu Victoria la încheierea acestui contract, iar cu creionul a fost înscrisă suma de 11 350 lei, echivalentul sumei de 600 euro, adică sumă la care au convenit atât Chiosa Serghei, cât și Eșanu Victoria.

În acest context, instanța de apel a constatat că careva temeieri pentru a considera contractul de asistență juridică încheiat între Chiosa Serghei și Eșanu Victoria fictiv nu există, cu atât mai mult că avocatul Chiosa Serghei a participat în calitate de apărător al drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale condamnatului Eșanu Constantin, totodată până la moment, contractul în cauză nu a fost reziliat de către părți, pentru a pretinde caracterul fictiv al actului juridic încheiat între părți, iar martorul Eșanu Pavel, care este soțul martorului Eșanu Victoria, și fratele condamnatului Eșanu Constantin, a declarat că ultimul este satisfăcut de serviciile juridice acordate de către avocatul Chiosa Serghei.

Cu referire la critica recurentului, că nu ar fi existat în speță o provocare și că declarantul nu este angajat al CNA, instanța de apel a notat că norma legală, nu impune o obligațiune de fapt, ca declarantul să fie obligatoriu angajat al Centrului Național Anticorupție, or, activitatea specială de investigație nu presupune nemijlocit includerea ofițerilor de investigații din rândul celor specificate la art. 6 alin. (1) din Legea cu privire la activitatea specială de investigații, astfel că în vederea descoperirii infracțiunii de trafic de influență, declarantul, în acest caz, martorul Eșanu Victoria, urma să acționeze doar în strictă coordonare a acțiunilor sale, cu colaboratorii Centrului Național Anticorupție.

Contrar acestor împrejurări, instanța de apel a constatat că de fapt, martorul, Eșanu Victoria, a acționat cu o tentă de provocare, prin procurarea unui dictofon, înregistrarea unor discuții, iar la rândul său, organul de urmărire penală cu încălcarea vădită a rigorilor art. 94 alin (1) pct. 4), 6), 8), 9), 10), 11) Cod de procedură penală, fiind efectuată în afara procesului penal, până la emiterea ordonanței de începere a urmăririi penale din data de 25 decembrie 2014, înregistrare care a fost efectuată de către o persoană care nu este în drept să efectueze acțiuni procesuale, nefiind posibilă verificarea autenticității înregistrării audio vizate, și mai mult nefiind cercetată în ședința de judecată, iar martorul, Eșanu Victoria a relatat neclar, că nu-și aduce aminte dacă i s-a întors sau nu dictofonul, deși acesta nu a fost anexat la materialele cauzei penale și nu a fost recunoscut în calitate de corp delict.

Instanța de apel a mai indicat că este neîntemeiat și argumentul procurorului precum că interceptarea comunicărilor fiind autorizată de judecătorul de instrucție ulterior legalizată nu a fost contestată la Curtea de Apel Chișinău și deci legalitatea obținerii acestora nu poate fi supusă cărorva dubii, or, neatacarea actului judecătoresc, nu denotă acordul și legalitatea acestuia, iar în al doilea rând, faptul că această acțiune a fost autorizată de către judecătorul de instrucție nu înseamnă și caracterul pertinent și concludent al acestei probe, din moment ce judecătorul de

instrucție a autorizat acțiunea dată, la etapa incipientă a urmăririi penale în vederea cercetării și verificării actelor pretinse de către martorul Eșanu Victoria.

În acest context, instanța de apel a concluzionat că organul de urmărire penală nu a administrat suficiente probe ce să demonstreze incontestabil că în acțiunile lui Chiosa Serghei sunt prezente elementele constitutive ale faptei infracționale incriminate acestuia, or, învinuirea adusă este bazată doar pe presupuneri și dubii, care nu au fost înlăturate, fapt care face inadmisibilă adoptarea unei soluții de condamnare.

Raportând la situația din speță, practica CtEDO, instanța de apel a menționat că în ședința instanței de apel acuzatorul de stat, de fapt a susținut toate probele administrate la faza urmăririi penale și cercetării judecătorești, bazate de altfel pe dubii, fără însă a prezenta careva alte probe noi, declarații ale martorilor, înscrisuri, sau alte acte ce ar identifica și înlătura presupunerile și dubiile admise în cadrul acestei cauze penale și ar permite după caz modificarea concluziei de achitare și permiterea reaprecierii probatoriului, în vederea pronunțării unui act judecătoresc de condamnare.

7. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, care indică temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- în speță este prezentă aprecierea incorectă, tendențioasă și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale, nefiind indicat în decizie nici un motiv bazat pe probe, de ce în acțiunile inculpatului nu sunt prezente elementele infracțiunii incriminate de către organul de urmărire penală;

- probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul instanțelor de judecată, demonstrează incontestabil vinovăția lui Chiosa Serghei în comiterea infracțiunii incriminate și anume, chiar din declarațiile cu divergențe esențiale ale inculpatului, prin care se demască singur de comiterea infracțiunii imputate;

- este eronată constatarea instanțelor de judecată, care justifică acțiunile inculpatului, precum că sumele pretinse au fost un onorariu pe care Eșanu Victoria, conform clauzelor contractului nr. 21 din 24 noiembrie 2014, refuza să le acorde inculpatului pentru serviciile prestate, or din suportul probatoriu care a fost supus unei cercetări minuțioase în ambele instanțe de judecată, constatăm contrariul, că, Chiosa Serghei în vederea camuflării acțiunilor sale criminale a pretins suma 300 euro, fără a încheia careva acte confirmative în acest sens, iar apoi a pretins suplimentar suma de 600 euro pe care urma să-i transmită judecătorului în vederea

obținerii unei hotărâri, prin care să fie stabilit Penitenciarul nr.10 locul executării pedepsei lui Eșanu Constantin și pentru procuror în vederea neatacării acestei încheieri la Curtea de Apel;

- încheierea contractului nr. 21 din 24 noiembrie 2014, nu reprezintă alt ceva decât, camuflarea relațiilor criminale pe segmentul primirii mijloacelor bănești, or acest contract la care face referire instanța de apel, nu îndeplinește toate exigențele prevăzute de lege atât timp cât nu este indicat concret onorariul, mai mult la materialele cauzei penale constatăm prezența și a altui contract nr. 25 (f.d. 75-80 vol. I), iar prin contrapunerea acestor contracte se constată că ele conțin date diferite privind cuantumul onorariului, beneficiarul serviciilor prestate. Fiind audiat în calitate de bănuț, Chiosa Serghei nu a putut explica necesitatea perfectării a 2 contracte, suma diferită a onorariului specificat în acestea, inclusiv și faptul că, de facto contractul nr. 21 din 24 noiembrie 2014, a fost încheiat deja după pronunțarea încheierii judecătorești Rîșcani din 12.12.2014, adică pe data de 27.12.2014 ;

- instanța de apel eronat a pus la îndoială credibilitatea martorului Eșanu Victoria, în acest sens invocând prezența divergențelor declarațiilor prezentate la faza urmăririi penale și în prima instanță, or aceasta a confirmat faptul că Chiosa Serghei a pretins de la dânsa direct mijloacele bănești, susținând faptul că are influență și și-a realizat acea influență asupra judecătorului și procurorului din sect. Rîșcani;

- declarațiile martorului Eșanu Victoria coroborează cu declarațiile martorului Eșanu Pavel, care a reiterat în instanța de apel, faptul pretinderii de către Chiosa Serghei, de a avea influență asupra unei persoane publice și la fel a confirmat faptul transmiterii mijloacelor bănești și a sumei de bani care era constant majorată de inculpat;

- martorul Ciobanu Petru, la fel și-a confirmat declarațiile date la urmărirea penală însă nu a putut explica relația acestuia cu Chiosa Serghei în partea ce ține de garantarea achitării mijloacelor financiare de Eșanu Victoria, nu a fost clară apariția acestei obligațiuni și natura acestui fapt care lasă loc de interpretări, precum că acesta cunoștea că mijloacele bănești urmau a fi utilizate pentru comiterea unei infracțiuni. Mai mult, martorul Ciobanu Petru în instanța de apel, nu a putut argumenta declarațiile prezentate de Eșanu Victoria care a relatat că, aceasta într-o discuție telefonică purtată cu socrul său a fost rugată să-și retragă plângerea de la CNA, cerință pe care socrul a înaintat-o fiind influențat de martorul Ciobanu Petru, care avea un rol de intermediar în relațiile apărute între Chiosa Serghei și Eșanu Victoria;

- sunt relevante la caz și declarațiile martorului Pleșca Sergiu date în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond și apel...(f.d.63 vol. II);

- instanța de apel preluând poziția primei instanțe, prin care instanțele indică la credibilitatea declarațiilor martorilor acuzării, în partea ce ține de cele relatate aferent evenimentelor infracționale, a dat dovadă de parțialitate;

- o altă abordare greșită a primei instanțe și de apel, reprezintă tentativa de convingere, că totul a constituit o provocare și inculpatul Chiosa Serghei a fost manipulat să comită infracțiunea;

- interpretările contradictorii date de către instanță și invocarea practicii CtEDO, fără a explica în ce mod hotărârile Curții sunt aplicabile în speța dată, exclud însăși existența provocării;

- este dovedit pe deplin lipsa vreunui element de provocare, fapt invocat de apărare la toate etapele judecării cauzei. În această ordine de idei, că alegațiile apărării puse la baza deciziei nominalizate referitoare la presupusa provocare a inculpatului la comiterea faptei de trafic de influență, sunt nefondate și lipsite de probe, ori anume statului, îi revine sarcina de a demonstra inexistența vreunei provocări la comiterea infracțiunii;

- suspiciunea la Eșanu Victoria de comitere a infracțiunii de trafic de influență incriminată inculpatului, a apărut din momentul transmiterii mijloacelor bănești în sumă de 300 Euro, ca mai apoi inculpatul Chiosa Serghei, să mai pretindă pentru judecător și procuror suma de 600 și respectiv 800 Euro, care indica direct asupra comiterii unei infracțiuni. În coraport cu condiția invocată anterior, acuzarea subliniază că martorul Eșanu Victoria nu a avut calitatea de investigator sub acoperire în cadrul prezentului proces penal. Astfel, organul de urmărire penală a avut temeiuri de a presupune rezonabil că infracțiunea săvârșită de Chiosa Serghei, în alternativa laturii obiective exprimate prin pretinderea banilor este consumată, fapt ce impune concluzia că această infracțiune a fost comisă fără concursul organelor de drept. În speță, investigația penală 1-a vizat pe Chiosa Serghei, ca persoană care a comis o infracțiune concretă și nu a vizat orice avocat susceptibil de a pretinde, accepta și primi bani pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale;

- potrivit declarațiilor martorului Eșanu Victoria care au fost date sub jurământ, aceasta nici nu-1 cunoștea până la caz pe Chiosa Serghei, astfel neavând intenție să-1 calomnieze ori să facă declarații neveridice;

- inexistența unei presiuni în sensul stabilit de Curte se confirmă și prin interceptarea comunicărilor care fiind autorizată de judecătorul de instrucție, ulterior legalizată, nu a fost contestată la Curtea de Apel Chișinău și deci legalitatea obținerii acestora nu poate fi supusă cărorva dubii. Din interceptarea comunicărilor rezultă indubitabil că Chiosa Serghei a pretins că are influență asupra persoanelor publice, a descris întreg mecanismul și modul în care acesta a realizat acea influență. Acesta clar și fără careva camuflări a comunicat că a oferit mijloace bănești persoanelor publice pentru ca acestea să emită o hotărâre pozitivă pe caz;

- în cauza penală de acuzare a lui Chiosa Serghei nu au fost utilizați ofițeri sub acoperire și nici agenți ai acestora. Mai mult, participarea benevolă și necondiționată a martorului Eșanu Victoria la efectuarea măsurii speciale de

investigații orientate spre fixarea și documentarea acțiunilor inculpatului, a fost confirmată de martor în fața instanței de fond;

- acuzarea a dovedit lipsa unor circumstanțe ce ar permite a presupune existența dependenței martorului Eșanu Victoria, față de organele de drept. În special martorul a negat în cadrul audierii faptul constrângerii sale de către organele de drept, inclusiv că ar fi primit careva avantaje de la colaboratori ai organelor de drept sau de la alte persoane pentru a participa la efectuarea măsurilor speciale de investigații. În circumstanțele expuse, cu excepția definițiilor conținute în hotărârea Ramanauskas contra Lituaniei, nu este aplicabilă în speță, or nu poate fi vorba despre o similitudine între cazuri;

- nu poate fi susținut drept relevant argumentul instanței de apel, privind declararea nulă a probei ce ține de acțiunile martorului Eșanu V. din 24.12.2014 și 27.12.2014 care constituie o obținere de probe prin provocare de către organul de urmărire penală, ceea ce contravine prevederilor art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, care prevede că nu pot fi admise ca probe și nu pot fi puse la baza unei sentințe datele obținute prin provocare, sau încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii, or procurorul a verificat detaliat veridicitatea afirmațiilor invocate în reclamația depusă de Eșanu Victoria și a motivelor inerente ei;

- instanța de apel preluând soluția adoptată de către prima instanță, s-a limitat la o motivare insuficientă și contrară probatoriului administrat pe cauză, nu a examinat aprofundat întrebarea dacă autoritățile de urmărire penală au depășit limitele autorizate pentru modelul de simulare a comportamentului criminal, nu a verificat și nu a indicat în special motivele pentru care operațiunea a fost prevăzută, - amploarea participării organului de urmărire penală la infracțiune,- precum și natura provocării sau presiunilor exercitate asupra lui Chiosa Serghei;

- instanța de apel a lăsat fără apreciere și alte probe, aduse de către acuzare, care reflectă în mod obiectiv tabloul general al evenimentului infracțional imputat inculpatului, cum ar fi raportul de expertiză nr. 322 din 05.01.2015, cu planșa fotografică, procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 25.12.2014, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 25.12.2014, procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.12.2014, procesul-verbal de percheziție din 27.12.2014, procesul-verbal de cercetare a documentelor din 05.01.2015, procesul-verbal de ridicare a documentelor din 27.12.2014, procesul-verbal de cercetare a documentelor din 13.01.2015, procesul-verbal de ridicare a documentelor din 26.01.2015, procesul-verbal de cercetare a documentelor din 27.01.2015, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27.01.2015, procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație -controlul transiterii și primirii banilor din 30.12.2014, procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație;

- instanța de apel, la adoptarea deciziei, a repetat eroarea de drept admisă de către prima instanță și nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acuzării

au fost supuse unei minuțioase cercetări în ambele instanțe, facându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel de condiții, Colegiului penal, îi rămânea doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor;

- instanța de apel a preluat concluziile formulate de prima instanță, fără a proceda la o apreciere proprie, specifică activității de judecare a apelului, cerință prevăzută la art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, lăsând fără argumentare fiecare din criticile și mijloacele de promovare a intereselor procesuale, invocate de apelant;

8. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință inculpatul Chiosa Serghei, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, motivând că instanța de apel a respectat recomandările din decizia instanței de recurs și că atât prima instanța, cât și instanța de apel au dat o apreciere corectă declarațiilor martorilor acuzării, constatând că nu s-au acumulat probe ce ar demonstra vinovăția sa în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Mai indică că referirea recurentului precum că o altă abordare greșită a primei instanțe și de apel reprezintă tentativa de convingere, că totul constituie o provocare, este combătută însuși prin acțiunile ilegale ale organului de urmărire penală, fie prin intermediul acțiunilor nelegitime ale martorului declarant.

Totodată, consideră că instanța de apel corect a reținut că acțiunile martorului Eșanu Victoria din 27.12.2014, sub supravegherea CNA, nu sunt o simplă transmitere a sumei cerute, dar o încălcare gravă a normelor de procedură penală.

Subsidiar, mai invocă că instanța de apel a oferit apelantului posibilitatea de a prezenta și cerceta probele, conform art. 415 Cod de procedură penală, însă acesta nu a prezentat suplimentar careva probe ce ar întemeia condamnarea inculpatului și s-a limitat doar la repetarea temeiurilor invocate anterior.

De asemenea, specifică că instanța de apel a analizat probele pe care s-a bazat, pronunțând hotărârea respectivă, a invocat circumstanțele care stau la baza concluziei sale și pe care și-a întemeiat soluția, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

9. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, ținând seama de opinia expusă în referință, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să

dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conducându-se de dispozițiile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal lărgit atestă că recurentul invocă ca temei de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume cazurile când: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”*.

Verificând materialele cauzei prin prisma aspectelor și temeiului de recurs nominalizat de recurent, Colegiul penal lărgit constată că în prezenta speță acesta se confirmă sub aspectele invocate de recurent.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. **Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.**

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că **hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept**, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Coraportând decizia instanței de apel, la rigorile prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală enumerate supra, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

9.1. Colegiul penal lărgit subliniază că potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

În acest context, se atestă că prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2017 (f.d. 36-38, vol. III), s-a invocat că: „ [...] instanța de apel respingând apelul procurorului nu a oferit careva motivare care ar sta la baza concluziei sale și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel expuse la pct. 3 a prezentei decizii, cu toate că instanța de apel este obligată să o facă, iar nepronunțarea asupra acestora echivalează cu nerezolvarea fondului apelului. La baza concluziei instanței de apel au fost reținute probele cercetate de prima instanță, iar o astfel de abordare este una prematură, deoarece, aceasta nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de instanța de fond, or, conform textului deciziei se face referire la declarațiile inculpatului, pe care instanța le apreciază unilateral, fără a-și expune opinia asupra declarațiilor date de către martori și mai mult ca atât, nu se face apreciere și asupra unui șir de probe consemnate în decizia recurată [...]

[...] probele administrate în cadrul urmăririi penale, precum și cele din ședințele de judecată, urmau a fi verificate în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și anume prin cercetarea lor din punctul de vedere a coroborării.

[...] Instanța de apel urma să clarifice de ce a fost încheiat un alt contract, dacă toată suma onorariului a fost indicată în contractul nr. 21 sau care a fost necesitatea de a indica cu creionul suma de 11350 lei, echivalentul a 600 euro, dacă a fost încheiat contractul nr. 25 [...]

[...] Colegiul penal atenționează că la o nouă rejudecare instanța de apel urmează să cerceteze și să dea apreciere detaliată declarațiilor inculpatului și să ia în considerare declarațiile martorilor în coraport cu materialele cauzei [...].

[...] instanța de recurs reține ca fiind abstracte declarațiile inculpatului, deoarece el a recunoscut și a relatat că la 16.12.2014 a expediat un mesaj telefonic martorului Eșanu Victoria, cu conținutul „Oameni buni, unde vă este cuvântul, nu mă faceți să revendic decizia”, mesaj pe care instanța de apel l-a interpretat ca fiind cu scopul de a obliga martorul să-și onoreze obligațiunile ce țin de achitarea onorariului, însă se omite faptul că încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din

12.12.2014 era deja favorabilă deținutului Eșanu Constantin și a avocatului său, care nu aveau motiv de a o contesta [...].

[...] Atât instanța de fond cât și cea de apel au indicat că acțiunile lui Eșanu Victoria au fost o sursă de a obține probe prin provocare, de către organul de urmărire penal, însă Colegiul penal precizează că, instanțele de judecată nu și-au argumentat poziția în acest sens și nu au elucidat dacă acțiunile așa zisului „provocator” au avut efectul provocării și dacă infracțiunea putea fi comisă fără intervenția provocatorului sau dacă activitatea a fost efectuată de către o persoană privată care a acționat ca investigator sub acoperire, în timp ce aceasta a fost de fapt organizată și condusă de către colaboratori de poliție. Concomitent, se menționează că deși instanța de apel face trimitere la unele hotărâri CEDO, de fapt doar le descrie, însă nu le coraportează speței date [...].”

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că aceste motive-indicații au fost invocate de instanța de recurs ordinar ca erori de drept care urmau a fi executate de instanța de apel, dar repetat au rămas nerezolvate și ele nu pot fi corectate de instanța de recurs ordinar, fiind necesară iarăși rejudecarea cauzei în instanța de apel.

Lecturând textul deciziei instanței de apel din 22 decembrie 2017 (f.d. 96-135, vol. III), Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu a executat indicațiile instanței de recurs și iarăși nu s-a expus prin argumente clare și precise, asupra acestor motive esențiale supuse atenției sale inclusiv, în apelul declarat de procuror, nefiind coroborate declarațiile inculpatului Chiosa Serghei cu declarațiile martorului Eșanu Pavel în instanța de apel (f.d. 78-79, vol. III), și cu procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație din 23 ianuarie 2015, interceptarea comunicărilor și imaginilor întâlnirilor ce au avut loc între Eșanu Victoria și avocatul Chiosa Serghei, stenogramele acestor comunicări (f.d. 40-52, vol. I), măsuri speciale de investigație legalizate prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 ianuarie 2015 (f.d. 58-59, vol. I).

9.2. Totodată, urmare a celor expuse supra, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel contrar cerințelor art. 414 alin. (5) Cod de procedură penal nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului (f.d. 170-174, vol. II), descrise și în pct. 2 a prezentei decizii și nu a examinat nici chestiunile esențiale supuse atenției sale, cum ar fi:

„-martorul Eșanu Victoria a confirmat faptul pretinderii de a avea influență asupra unei persoane publice comise de învinuit, chiar dacă atitudinea ei personală față de cele întâmplate era că a fost înșelată de învinuit, însă componența prevăzută de art. 326 Cod penal, se consideră consumată din momentul pretinderii de a avea influență chiar dacă această influență nu a fost realizată;

- interceptarea comunicărilor fiind autorizată de judecătorul de instrucție, ulterior legalizată, nu a fost contestată la Curtea de Apel Chișinău și deci legalitatea obținerii acestora nu poate fi supusă cărorva dubii, din care rezultă incontestabil că Chiosa Serghei a pretins că are influență asupra persoanelor publice, a descris întreg mecanismul și modul în care acesta a realizat acea influență. Acesta clar și fără careva camuflări a comunicat că a oferit mijloace bănești persoanelor publice pentru ca acestea să emită o hotărâre pozitivă pe caz;

- în cauza penală de acuzare a lui Chiosa Serghei nu au fost utilizați ofițeri sub acoperire și nici agenți ai acestora. În cadrul urmăririi penale de către procuror nu au fost autorizate măsuri speciale de investigație cu utilizarea investigatorilor sub acoperire. Mai mult, participarea benevolă și necondiționată a martorului Eșanu Victoria la efectuarea măsurii speciale de investigații orientate spre fixarea și documentarea acțiunilor inculpatului, a fost confirmată de martor în fața instanței. O astfel de încălcare nu a avut loc, de aceea această participare nu poate fi considerată ca activitate sub acoperire;

- apărarea nu a prezentat nici un argument plauzibil că contestarea temeiniciei acestei încheieri nu ar fi avut nici un efect. Pretinderea banilor de către inculpat a avut loc anterior implicării autorităților oficiale ale statului în investigarea cazului dat, adică anterior pornirii procesului penal. Apărarea a avut acces la toate materialele cauzei, la toate probele administrate atât la faza de urmărire penală cât și la faza de examinare în instanța de judecată. Mai mult, apărarea a dispus de toate informațiile pertinente pentru a-și pregăti o poziție legală, iar acuzarea nu a intenționat de a ascunde probe și de a nu le prezenta apărării și instanței de judecată;

- potrivit textului sentinței este evident că instanța de judecată apreciază selectiv evenimentele relatate în cadrul audierii martorului Eșanu Victoria, aceasta abil scoate în evidență contradicțiile referitor la sumele solicitate (cu toate că cu lux de amănunte s-a demonstrat că anume Chiosa Serghei modifica cuantumul sumei - fapt care creează aparent starea de confuzie), însă absolut nefondat judecătorul în sentință nu dă apreciere anume faptului că au fost solicitate mijloace bănești pentru influențarea persoanelor publice;

- în continuarea examinării tendențioase judecătorul nu dă o apreciere obiectivă interceptărilor convorbirilor, ci doar caută să găsească careva confuzii mereu contrapunându-le cu audierea martorului Eșanu Victoria, fără a ține cont de faptul că din momentul comiterii infracțiunii a trecut o perioadă destul de mare de timp, de emoțiile persoanei care se confruntă cu o situație inedită ce profund afectează emoțional;”.

Astfel, anume asupra acestor motive invocate în apelul procurorului, relatate supra, instanța de apel nu s-a pronunțat sau s-a pronunțat superficial, fără argumentarea cuvenită.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal lărgit reține că din conținutul părții descriptive a deciziei atacate, rezultă că instanța de apel contrar prevederilor art.101, 414 Cod de procedură penală, a adoptat soluția în cauză și s-a expus superficial asupra motivelor relevante invocate în apel și a motivat superficial soluția, fără a evalua și a exclude în totalitate divergențele din probele administrate la faza de urmărire penală și cercetate în prima instanță, verificate în ședința instanței de apel, cum ar fi declarațiile inculpatului Chiosa Serghei și a martorilor Eșanu Victoria, Eșanu Pavel, coroborate cu stenogramele comunicărilor dintre Chiosa Serghei și Eșanu Victoria din 27.12.2014, consemnate în procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație din 23 ianuarie 2015 (f.d. 40-52, vol. I), în care este consemnat că inculpatul Chiosa Serghei declară că: „[...] *N-o vrut să ieie, n-o vrut să meargă judecătorul la, la asta, la trei sute, [...] I-am spus trei sute, trei sute, bun și seara m-o chemat înainte de hotărâre și o spus că nu merge, nu se premește încolo ncoace „ladno”, i-am dat cincisute”, „[...] Da, și o mârș și trei sute i-am dat procurorului, după pentru și să dau, eu trebu să dau înainte de hotărâre [...], [...] Eu am dat opt sute și amu vedem și ni-o rămas nii [...], [...] Când lu procuror după asta iam dat știi că s nu pe urmă astăia. Judecătorului tot iam dat și înainte de câteva zile, săptămâna șeia...[...]*. Aceste fraze fără echivoc confirmă pretinderea și primirea banilor de către inculpat pentru influențarea judecătorului și procurorului, și nu pot fi percepute ca provocare cu instigarea din partea martorului Eșanu Victoria, care a fost contactată prin mesaj de inculpat și nu invers.

Colegiul penal lărgit mai invocă că obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice, etc., pot fi influențate în exercitarea atribuțiilor lor. Nu are nici o importanță pentru componența de infracțiune prevăzută de art. 326 Cod penal, pentru care acțiuni petrecute în trecut sau viitor pretinde și primește bani inculpatul, principalul este ca inculpatul să pretindă și să primească bani pentru a influența persoane publice conform dispoziției art. 326 Cod penal.

În consecință, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a adoptat incorect o decizie de menținere a sentinței de achitare a inculpatului Chiosa Serghei de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, printr-o motivare greșită, fără a indica probe certe despre lipsa sau prezența acțiunilor de provocare în speță, precum și fără a corobora în ansamblu cumulul de probe administrat legal la cauza penală, și a lăsat fără o argumentare cuvenită motivele relevante invocate în apelul declarat de procuror, prin ce a fost afectată soluția adoptată și astfel recursul declarat de procuror urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

10. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în apelul procurorului și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat, nominalizate și în prezenta decizie, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, în baza probelor cercetate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, cu respectarea cerințelor art. 414, 415 Cod de procedură penală, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

11. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Chiosa Serghei xxxxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **05 iulie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Țurcan Anatolie

Boico Victor